

Publicerad 2015-05-21 19:42 av Jonasesse

Ods sista son

Luften darrar och herrelösa hundars flockar rusar i blindo efter vem som än springer först. Med tusen blodsugna käftar i hämlarna tills han stupar och slits i stycken. Och hundarna somnar mätta och druckna i stjärneljus och vaknar bakfulla under tallarnas kronor bland rödvinsfläckad moss och nattens oändliga rymders trånga vardagsklännings trasor. Omsprungna av solen och tiden som redan börjat falla ner mot brynet vid jordens rand.

Ännu en undergång och en bortslumrad soluppgång.

Varje ny flock ett nytt berg att bestiga, en ny måne att aldrig nå. Och än en gång skall han smyga iväg innan bestarna vaknat och yla och yla tills rymden slukat det sista av minnen.

Och se flocken rusa honom förutan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonasesse med Poeter.se id #51239 innehar upphovsrätten